

Львівська область
Шептицький район
Сокальська ТГ
Савчинська загальноосвітня школа I-III ступенів

*Історико-краєзнавча акція
«Славетні сини Сокальщини! Герої не вмирають!»*

***«Доля людини в реаліях війни»
Богдан Пашкуцький***

Автор: Підляк Вероніка Юріївна,
учениця 11 класу Савчинської ЗШ I-III ступенів
Науковий керівник: Немець Марія Павлівна,
вчитель історії Савчинської ЗШ I-III ступенів

2024

Помолимося брата у цю сумну годину
За воїнів загиблих, за нашу Україну,
За тих, хто нашу волю в бою нам
здобували,
За справжніх патріотів, що свої крила
склали.

В жалобі Україна, в жалобі вся родина
Бо рідного синочка уже їй не чекати.
І побратими труни виносять й
промовляють:
Герої не вмирають, герої не вмирають!

Україна

Війна-найбільше з лих
І виростають покоління,
Котрі не чули тишини.
О, найстрашніше з
літочислень
війна-війною-до війни!

Ліна Костенко

Наше завдання - згадати полеглих захисників України. Для нас всі захисники України, перш за все, – герої. Вони герої вже тому, що залишити звичне життя і взяти до рук зброю в скрутний для країни час вже є подвигом і вищим проявом громадянської мужності.

Вони втрачали не тільки своє життя. За кожним з них – батьки, дружина, діти, родина. Захисники не зникли. Вони незримо поруч. Вони живі, поки ми їх пам'ятаємо. Герої не вмирають! Вони назавжди залишаються в пам'яті тих, хто шанує Україну та подвиги людей, які поклали своє життя за наше теперішнє і майбутнє.

Я твердо не вірю в безсмертя. Я вірю в пам'ять.

1. Герої живуть серед нас.

Болюча туга полонить душі, бо численність загиблих не спиняється, а навпаки – сумуються втратами розсіяних полум'яних палких сердець, в яких кров'ю проростає мальва... Війна не має жалю ні до бійців, котрі виконують свій обов'язок на полі бою, ні до тих, хто очікує повернення своїх рідних і близьких із Сходу, тривожно вслухаючись у фронтові зведення. І ніхто не заперечуватиме, що це справжня війна з ворогом, який щомиті знищує все на своєму шляху в злобі і люті. Як ніхто не сперечатиметься, що наші герої-воїни, перегородивши шлях цій «дикій орді», захищають кожного з нас ціною власного життя, доводячи всьому світові, що вони – патріоти рідної Батьківщини. Наші герої...

Війна безжально обірвала струни Героя нашого Сокальського краю, жителя села Савчин, Пашкуцького Богдана Ярославовича. Народився 14 травня 1972 року. Він був третьою дитиною в сім'ї Пашкуцьких. Навчався у Савчинській восьмирічній школі. В школу пішов у 1979 році, яку закінчив у 1987 році. Продовжив своє навчання в Угнівському ПТУ, де здобув спеціальність екскаваторник.

Служив у Збройних Силах України, а саме в Чернігові.

Працював у Сокальській заготівельній конторі. Пізніше їздив на заробітки в різні країни. Був майстром на всі руки: майстер по ремонту сантехніки, електрики. Був чудовим штукатуром, маляром, плиточником. Будь-яка робота була йому під силу, кожна з них виконував із задоволенням.

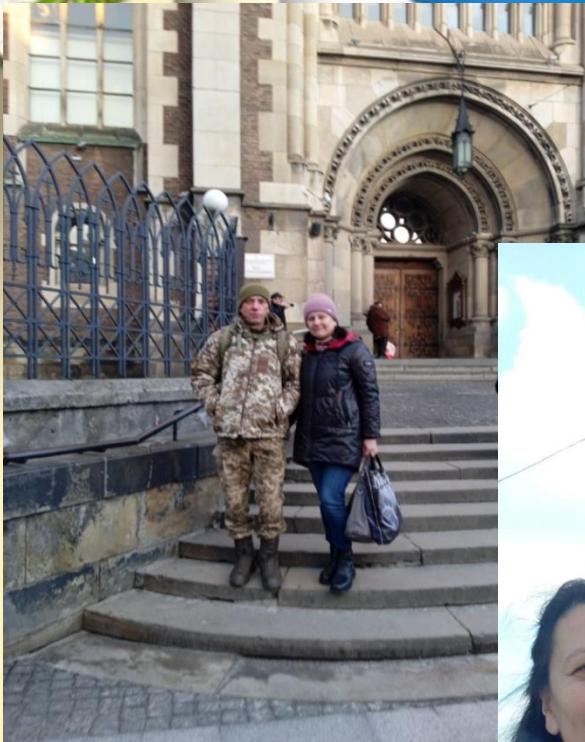

Україна

У травні 1998 року одружився із дівчиною Наталею. З коханою дружиною /Дод. 1/ вони в злагоді та любові прожили 26 років. Виростили та виховали двох синів Андрія та Тараса.

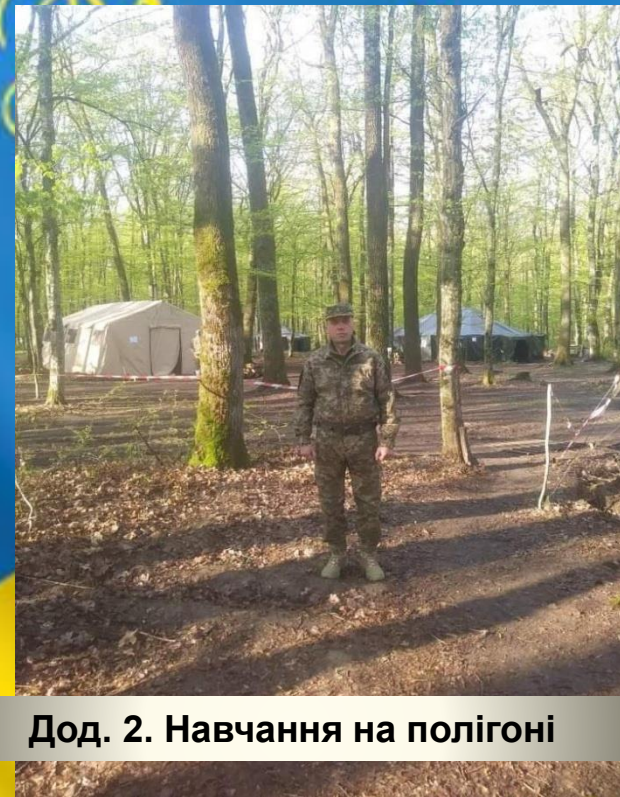
Повномасштабне вторгнення застало Богдана в Польщі. Саме там він перебував на заробітках. В жовтні 2022 року, він як справжній сім'янин повертається додому до своєї сім'ї.

Дод. 1. Богдан з коханою дружиною Наталею

Був мобілізований 17 квітня 2023 року. Проходив службу у військовій частині А4447, що базувалася у місті Мукачево Закарпатської області. Богдан проходив навчання на полігоні /Дод. 2/ Рівненської області та у Запорізькій області.

Був відібраний у танкові війська. **Військовій справі** навчався в Польщі на базі НАТО, яка знаходиться біля міста Закопане. Саме там він здобув фах водія – механіка танка Леопард /Дод.3 /.

Дод. 2. Навчання на полігоні

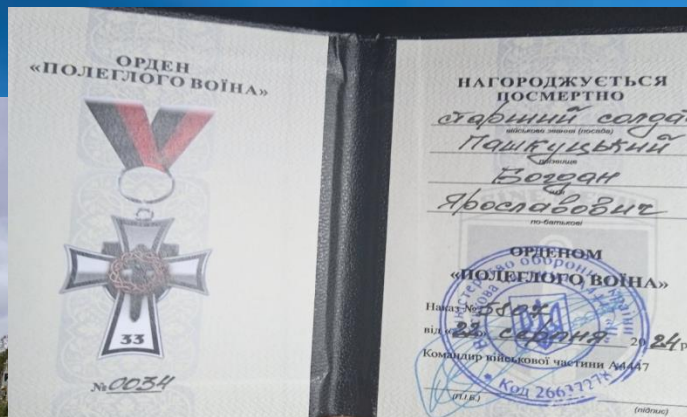

З грудня 2023 року воїн виконував бойові завдання на танку Леопард /Дод. 4/ біля села Роботино, що у Запорізькій області.

З березня по липень 2024 року виконував бойові завдання біля села Победа Донецької області, Покровського напрямку, перебуваючи на лінії бойового зіткнення, ризикуючи щохвилини своїм життям /Дод. 5/.

Остання фотографія Героя.

10 липня 2024 року перестало битися серце героя. Вночі о 4.10 внаслідок танкового обстрілу був вбитий. Йому назавжди 52 роки.

Поховали Богдана Пашкуцького 30 липня 2024 року зі святою молитвою на цвинтарі у рідному селі Савчин, на місці вічного його спочинку під скорботну мелодію /Дод. 8/. Посмертно нагороджений орденом «Полеглою воїна» /Дод.7/. Світла пам'ять про воїна, який віддав життя за вільну, неподільну, незалежну Україну, назавжди залишиться в наших серцях.

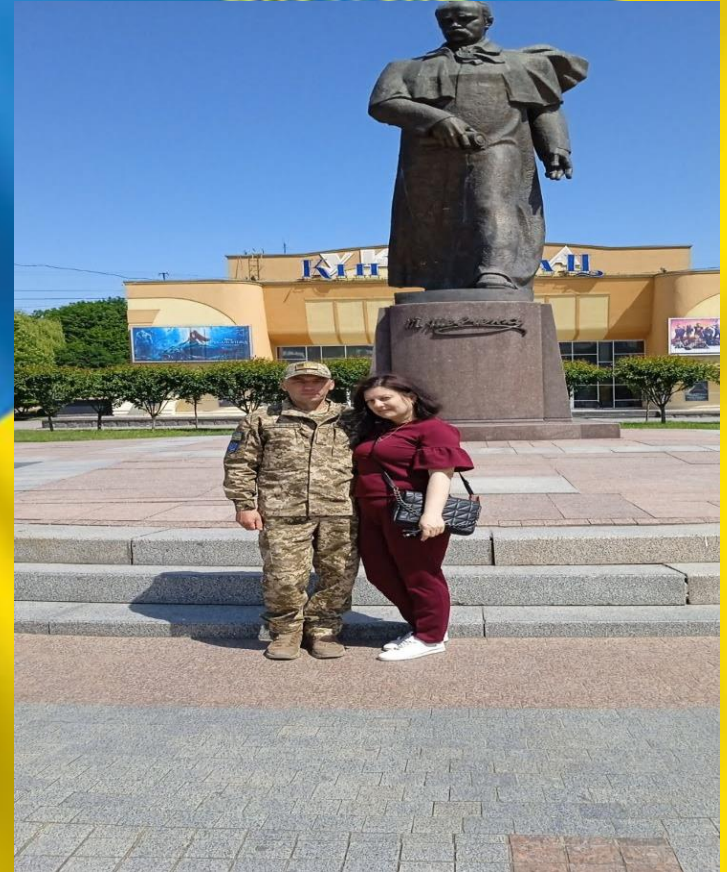
Україна

2. Герої вмирають..., розриваючи серця своїх рідних.

Зі свідчень дружини Наталії Пашкуцької : «Мій Богдан був дуже доброю людиною, з золотими руками та добрим серцем. Кожна справа в його руках вдавалася. Був добрим чоловіком і найкращим в світі батьком, бо він свідомо, заради своїх дітей повернувся в Україну і пішов на війну. Щоб його діти жили в спокійній, мирній Україні. Він загинув за кожного з нас, щоб ми спокійно спали в наших теплих ліжках».

Його добре знали у рідному селі. Він завжди мав власну думку і відстоював її, був ініціативний і успішний, сильний і незалежний, упевнено йшов до поставленої перед собою цілі. Його пам'ятають Людиною, яка мала гостре відчуття справедливості та честі і на яку завжди можна було покластися.

Богдан боровся за таку Україну, за яку стояв Майдан, за яку йде війна на Сході – сильну, незалежну, багату, з розвинутим громадянським суспільством, без корупції і, найголовніше, країну без війни і з твердою позицією стосовно східної держави-окупанта.

Говоріть як ви любите, сумуєте
та цінуєте...

Обіймайте,
кохайте та не відкладайте
на потім,
адже потім все,
що обіймете це
фотографію.....

Сьогодні, коли наша Батьківщина знову потребує захисту своїх синів, з особливою повагою і шаною вдивляємося у постаті тих героїв, які свого часу боролися і віддавали життя за її свободу й суверенність. Але метою нашої роботи є показати, що їх варто шукати не лише на сторінках історичних книг, але й у власному місті чи селі. Адже під час сумнозвісних подій на Євромайдані, теперішньої російської війни проти України тисячі Героїв зі всієї України показали, що українці не стають на коліна, навіть якщо за це доведеться платити власним життям.

Слава нашим Героям!

Вічна пам'ять полеглим за Україну!

Герої не вмирають, герої не вмирають!
Крізь біль тяжкої втрати оці слова лунають.
Герої не вмирають, бо янголами стали.
За наше мирне небо вони життя поклали.

А ненька у ікони до неба промовляє:
«Скажіть, чому Господь найкращих забирає?
Спасибі вам, рідненькі, за наше мирне небо.
Одна у нас Вкраїна, нам іншої не треба!»

За воїнів загиблих помолимося люди.
Вони пішли назавжди і їх не повернути.
Життя їх обірвалось на півшляху трагічно,
Вони в серцях мільйонів жити будуть вічно.